

men kan gerne sige det en Gang endnu: Vi fra vor Side er ikke begejstrede for Forhandlingsretten, og vi vil ikke række Haand til en saadan Art af Svikmølle som, at Forhandlingsretten sætter Arbejderne i Stand til at klemme Administrationen, og naar det er besørget saa vidt muligt, skal vi i Rigsdagen til at presse den yderligere. Det maa være tilstrækkeligt, at Forhandlingsretten er der. Vi vil ikke støtte Arbejderne til at opnaa mere, end de selv har kunnet opnaa hos Administrationen ved Forhandlingsretten. De har altsaa i Virkeligheden opnaaet noget, som delvis har faaet Tilslutning her, men som jeg ikke mener er heldigt: man gengiver dem den Fribefordring, der før var tilstaaet dem. Jeg kan ikke tillægge den Betragtning, Ministeren gjorde gældende, nogen Vægt, at Fribefordringen ikke koster noget, thi Vognene skal køre alligevel, og der er Plads i dem til det, Arbejderne skal have befordret frit, medens et Lønningstillæg koster Staten noget. Der er ganske vist den Forskel, men jeg tror ikke, den bør gøres gældende. Fribefordring er paa mange Maader uheldig, den er demoraliserende for det Personale, der har faaet den. Fremfor at give noget, som er demoraliserende, foretrækker jeg en Udgift til Lønningsforhøjelse. Det, jeg foreslaar, er altsaa ikke noget Overbud. Der er i Andragendet fra Personalet fremsat Ønske om enten at faa det, Generaldirektøren har lovet, eller at faa det vist Lønningstillæg. Det er da min Henstilling, at man ikke giver dem det, Generaldirektøren har lovet dem, Fribefordring, men i Stedet derfor et Lønningstillæg til den Del af Personalet, hvis Lønninger er lavest; og det Personale, hvis lave Lønning er særlig iøjnefaldende, der Ledvogterpersonalet, som begynder med en Dagløn af 2 Kr., og for hvilket man kun har foreslaaet en Forhøjelse af 15 Øre. Det forekommer mig og min Gruppe dette Ting, at der kunde være Anledning til at foretrække en saadan Udgift til Lønforhøjelse fremfor at tilstaa Personalet Fribefordring. Det er formentlig dermed klargjort, hvad jeg tilsigter, og jeg vil altsaa, idet jeg henstiller det endnu en Gang, lutte mig til den Henstilling, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde til Ordvreren (P. Th. Nielsen) og til Ministeren, om at slutte sig til, at denne Sag for saa vidt genoptages mellem anden og tredje Behandling. Den kunde maaske ende med at faa et Udfald, som svarer til det, jeg

her henstiller: at konvertere — jeg har brugt det Udtryk før — Fribefordringen til en Lønforhøjelse for de lavest lønnede af disse Funktionærer. Derved vil man — jeg vil gerne understrege det endnu en Gang — være i Overensstemmelse med den Henyendelse, vi har faaet fra Dansk Jernbaneforbund, hvori det udtrykkelig siges, at man i det foreliggende Forslag savner en Passus om, at Fribefordring skulde tilstaaes Personalet paa ny, og der andrages om eet af to, enten at man giver dem Fribefordringen paa ny, eller at Tabet af den maa blive erstattet dem i Form af et Lønningstillæg.

J. Andersen: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Maa-gaard) har stillet et Ændringsforslag om, at der ydes Tilskud til Havnebygning ved Allinge. Jeg var for nogle Aar siden med til at besigtige og ekspropriere Jord til en Jernbane derovre og talte den Gang med Borgmesteren og andre kommunalkyndige Mænd derovre. Jeg fik da Indtrykket af, at denne Kommune er saaledes stillet, at den bør have nogen Støtte fra Staten, idet den har nogle Udviklingsmuligheder, hvis den kan faa sin Havn forbedret, hvad den trænger til i allerhøjeste Grad. Jeg kan for saa vidt støtte det ærede Medlem, men da den ærede Trafikminister nu har erklæret, at han til Sommer vil rejse derover med sine sagkyndige og undersøge Forholdene for at komme til det bedst mulige Resultat, forekommer det mig, at Ministeren har udtalt sig saa velvilligt, at det ærede Medlem maa kunne finde sig tilfreds dermed. Jeg henstiller derfor til ham at tage Ændringsforslaget tilbage.

Jeg skal derefter omtale Asaa-Banen en lille Smule endnu i Anledning af de Udtalelser, der er fremkomne, siden jeg sidst havde Ordet. Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) sagde, at hvis det Ændringsforslag, der er stillet vedrørende Asaa-Banen, blev vedtaget, blev denne Bane ikke bygget. Jo, det kan den vel nok blive. I Jernbaneloven staar der, saa vidt jeg ved, ikke noget om, at Asaa-Banen skal have Driftsregnskab med Frederikshavn—Fjerritslev-Banen. Der er derfor intet til Hinder for, at Asaa-Banen kan blive bygget, selv om Ændringsforslaget bliver vedtaget, forudsat at de interesserede Kommuner sammen med Staten vil bygge og drive Jernbanen. Jeg tror ganske vist, at der ikke er nogen Sandsynlighed derfor. Jeg tror nemlig, at Dronninglund Kommune og Hjørring Amtskommune ikke vil gaa